

Gästskribent

CONNYY & THE CASUALS: fre 11/5 2007 på KoM, Göteborg

Conny 'Casino' Aidanpää gitarr, **Martin Bällgren** sång, **Bo Hansson** piano, **Lars Mellqvist** bas och **Roger Mörck** trummor

Mina Damer och Herrar, vi har "Conny and The Casuals" med bl a Conny Aidanpää a.k.a. Conny Casino på gitarr på KoM fredag 11/5, 3:e spelningen för det här nya bandet. Ni som inte var där missade ett alldeles extraordinärt bra BLUES band!

På bluesfestivalen i Slottskogen förra året så ställde Conny en fråga till mig och sig själv: "Varför står inte jag här och spelar med ett band"? Och direkt bestämde han sig för att "jag ska f-n ta mig ringa de bästa kompmusiker som finns i stan och fråga om dom vill vara med. Om jag inte frågar kommer inget att hända men om jag frågar så kan dom i värsta fall bara säga nej". Conny gjorde slag i saken och vips så hade han med sig Lars Mellqvist, Roger Mörck och Bo Hansson, en trio som knappast behöver någon närmare presentation. Det gällde bara att få tag i en sångare också så varför inte fråga Martin Bällgren? Man kan ju alltid fråga, i värsta fall säger han nej. Men Martin blev hedrad och anslöt sig till bandet. Så enkelt (förutom några rep) var det för Conny att skapa ett bluesband som redan har fått folk att häpna, digga, dansa, skratta (för att det är så grymt bra), sätta ölen i halsen och gud vet vad. Det återstod bara att tillverka en repertoar för ändamålet. Men om det finns någon som inte har några problem med det så är det Conny.

Jag har känt Conny i mer än 10 år och om det är någon som kan blues så är det han. Liksom många andra upptäckte Conny bluesen via Stevie Ray Vaughan men till skillnad från många andra nöjde han sig inte med detta utan blev istället oerhört nyfiken och sökte sig tillbaka till rötterna så långt som möjligt. Conny har en imponerande skivsamling på mer än 1000 skivor (vinyl och stenkakor alltså) varav mer än 90% är blues. Han är som ett uppslagsverk så fort man frågar om något. Han har läst böcker, vänt ut och in på skivomslag och konvolut och kan det mesta som man någonsin behöver veta i den här branschen. Jag kommer ihåg redan de första gångerna vi var på bluesföreningens konserter (kanske runt 1997) då det spelades bluesmusik i högtalarna innan konserten börjat varvid Conny hela tiden kommenterade musiken som spelades: "Det här är Junior Wells, och det här är Lightning Hopkins ..." m m. Jag minns även första gången jag såg Conny spela, det var på ett bluesjam på polska kulturföreningen i Gårda (samma år eller kanske ett år senare). Iklädd en stratocaster, och med ett jävlar anamma eldade Conny på med sitt fina bluesgitarrspel kompad av några vilsna och flummiga hårdrockare. En annan jammare som var på plats och som direkt föll för

Connys gitarrspel var Sture Elldin och dom har spelat ihop av och till sedan dess. Dessutom har Conny även spelat i en rad av andra band.

Så angående att finna en repertoar av blueslåtar, så skulle jag tro att problematiken i Connys fall ligger i att välja bort vilka låtar han inte ska spela.

Och bra låtar framförda med bravur var med all tydlighet något som präglade denna magiska kväll på KoM. Conny spelade med en otrolig inlevelse uppbackad av några av de svängigaste kompmusikerna detta land har att uppbringa. Inte nog med att Conny är outtömlig på licks och stilar inom bluesen, dessutom växer givetvis hans spel till skyarna med detta fantastiska komp.

Bo Hanssons drillande pianospel på det akustiska pianot kompletterade Connys gitarrspel på ett perfekt sätt.

På toppen av detta har vi Martin Bällgrens mäktiga stämma som kokar på högtryck av såväl blues som soul. Jag lovar, det här är på riktigt, det är äkta BLUES som levereras.

Och nu undrar ni kanske, vilka låtar spelade bandet? Ja, det är det ju få som riktigt vet för de flesta av oss andra är ju inte till närmelsevis lika bevandrade i denna värld som Conny är men några låtar kände jag faktiskt igen. Första set öppnades med en swinglåt av okänt märke följt av ett par låtar av Johnny Guitar Watson. Lite senare fick vi höra "Rock Me Baby" i riktig BB King tappning å la 50-tal (tänk på de där grymt bra 50-tals inspelningarna med det där riktiga svänget när BB King fortfarande var i princip okänd). Sedan fick vi höra "The Sky Is Crying" i en minst sagt udda version beträffande basgången vilket jag gissar härrör från någon dammig skiva långt bak i Connys samling (?). Slutligen spelades "300 Pounds Of Heavenly Joy" och en Texas soul låt, "I'm Losing You" i vilken Martin Bällgren levererade ett superbt souluttryck i sången.

I andra set är jag mer osäker på vilka låtar som spelades men jag noterade "Stormy Monday", där Conny fick sträcka ordentligt på benen i T-Bone Walker-stilen, och "Woke Up This Morning" med Robert Tolf på munspel. Även Lasse Olsson var uppe och gästade på sång och munspel på en låt. Tilläggas kan att även Martin Bällgren spelade munspel på några låtar. De gjorde även "Paying The Cost To Be The Boss" samt en grymt svängig version av "Flip, Flop and Fly".

För att återknyta till där jag började angående Connys fråga till mig och sig själv på förra årets bluesfestival: Conny har nu kommit en god bit på vägen att få spela med eget band på bluesfestivalen. Nu blir det emellertid inte så i år men utan att ens veta vilka band som spelar på festivalen i år så skulle det förvåna mig något oerhört om inte "Conny and The Casuals" skulle sopat mattan fullständigt på den här festivalen. Nästa år är det definitivt dags!

Mårten Olsson (2007-05-12)

Vanjas bilder från bandets debut på KoM december 2006